

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 826/2024
10.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 784/24 од 18.06.2024. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 23/24 од 21.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.07.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 784/24 од 18.06.2024. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 23/24 од 21.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Чуприји К 196/23 од 16.10.2023. године окривљени АА, под тачком 1., оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци, а под тачком 2. и због два кривична дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 02.06.2020. године до 02.07.2020. године.

Истом пресудом, према окривљеном АА на основу члана 87. КЗ изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и то аутодизалице одузете од стране ПС Чуприја потврдом о привремено одузетим предметима број 89/20 од 01.06.2020. године.

Наведеном пресудом, окривљени АА обавезан је да Основном јавном тужиоцу у Параћину надокнади торшкове предкривичног поступка у износу од 53.909,00 динара,

као и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и одређено да ће суд о висини трошкова које је окривљени дужан да плати суду и оштећенима, одлучити накнадно посебним решењем по правноснажности пресуде на основу члана 264. став 1. у вези члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 23/24 од 21.03.2024. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Грбића, преиначена је пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К 196/23 од 16.10.2023. године у погледу одлуке о кривичној санкцији и правне квалификације кривичног дела, тако што је Виши суд у Јагодини противправне радње окривљеног АА, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим у ставу другом изреке, правно квалификовао као једно кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, док му је за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 02.06.2020. године до 02.07.2020. године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а наведена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 23/24 од 21.03.2024. године захтев за заштиту законитости поднео Врховни јавни тужилац под бројем КТЗ 784/24 од 18.06.2024. године, због повреде закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 61. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Ивану Грбићу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2.), након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца је неоснован.

Врховни јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд, преиначујући првостепену пресуду у погледу правне квалификације кривично – правних радњи за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, у погледу два кривична дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру погрешно применио одредбу члана 61. КЗ, која се односи на кривично дело у продуженом трајању, јер наведену одредбу није могуће применити у случају када се ради о истоврсним кривичним делима почињеним у временској повезаности од стране истог учиниоца, али према два различита оштећена. У захтеву се наводи да је наведени став изражен у одлуци Врховног касационог суда Кзз 171/22 од 08.03.2023. године, због чега је по мишљењу Врховног јавног тужиоца другостепеном пресудом, у корист окривљеног, учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 61. КЗ.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру прописано је да ко прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2. овог закона у вршењу службене дужности – казниће се затвором од 6 месеци до 2 године.

Из изреке правноснажне пресуде Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К 196/23 од 16.10.2023. године, под тачком 2. произилази да је окривљени АА након извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, описаног под тачком 1. изреке те пресуде, на истом месту, ометао у вршењу службене дужности патролне делатности службена лица ПС у Ћуприји оштећене ББ и ВВ који су окривљеног затекли у вршењу кривичног дела под тачком 1. изреке, тако што је најпре покушавао да се отргне од оштећених док су га држали, упућивао им претњу да ће их тући, питао оштећене „Ко сте ви“, „уносио“ им се у лице, а потом је одбио да се окрене ка службеном аутоу и стави руке на ауто, када му је то наредио оштећени ВВ, након чега је на захтев оштећеног ВВ у његовом правцу пружио своју личну карту, али му је није предао, већ је бацио и удаљио се са лица места.

По налажењу Врховног суда, објекат заштите кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру није личност службеног лица, његов живот и тело, већ јавни ред и мир на јавном месту, односно нормално и редовно функционисање надлежних органа за одржавање јавног реда и мира, који своју функцију обављају преко службених лица која обављају службене дужности у тим органима, па из чињеничног описа радње извршења кривичног дела описане под тачком 2. изреке првостепене пресуде, произилазе сви субјективни и објективни елементи једног кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које је окривљени АА и оглашен кривим другостепеном пресудом, без обзира што су критичном приликом два службена лица била у својству оштећених. Имајући у виду да окривљени, супротно наводима захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, није ни оглашен кривим за наведено кривично дело у продуженом трајању (члан 61. КЗ), а да је другостепени суд правилно квалификовао кривичноправне радње окривљеног описане под тачком 2. изреке првостепене пресуде, другостепени суд није учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 61. КЗ, те је Врховни суд поднети захтев Врховног јавног тужиоца, оценио као неоснован.

У погледу навода захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, којима се указује на изражен став у раније донетој одлуци Врховног касационог суда, Кзз 171/22 од 08.03.2023. године, Врховни суд је нашао, супротно наводима захтева, да у наведеној одлуци није ни разматрана истоветна правна ситуација.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић